

Константин Величков

V. Защо дъхът е даден на
цветята...

Защо дъхът е даден на цветята?
Защо вълните, морските, шумят?
Защо тъй сяйно греят небесата?
Защо елмазните звезди трептят?

Защо, като в море, безспир в душата
на глухи бури чуе се гласът?
Защо, като вълна подир вълната,
желанья трепетни се там струят?

Защо с болежки сладки се й томила
на толкова мечти от светлий плам?
Защо надежди златни е кърмила,

когато всички ще изтлеят там
безследно, кат забравени кандила,
във запусиял и изоставен храм?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6337>]